EDITORIAL

ACERAS LIBRES

Mientras que el turismo se ha convertido en un medio de transporte habitual e imprescindible para la mayoría de nosotros, disponer de una plaza de 'parking' no se encuentra aún entre nuestras prioridades. Este hecho ha provocado que la imagen de los coches sobre la acera sea habitual en nuestra ciudad.

Bien es cierto que la situación económica que hemos atravesado en los últimos años tampoco ha permitido muchas alegrías. Sin embargo, hay que empezar a plantearse el problema del aparcamiento, no sólo como un 'engorro' que sufrimos los conductores, sino también como un peligro para la conducción –cuando se aparca en los cruces, por ejemplo- y, lo que es más importante, un obstáculo que los peatones encontramos constantemente en nuestro camino. No todos podemos sortearlo; los ciudadanos que se desplazan en silla de ruedas, con la ayuda de muletas o que tienen problemas de movilidad deben poder circular por las aceras y calles con la misma facilidad que el resto de los hospitalenses. Por no referirnos a aquellos vehículos que bloquean los pasos esenciales o que impiden la salida de su domicilio a una persona en camilla.

Poder caminar libremente por nuestras calles es un derecho y dice mucho del nivel de calidad de vida que disfrutamos en L'Hospitalet. Si queremos una ciudad habitable, si consideramos 'calidad de vida' disponer de un vehículo, también lo es poder caminar por nuestro municipio sin preservar más normas que las lógicas que impone la prudencia. Es una cuestión a reflexionar antes de que el constante aumento del parque móvil de L'Hospitalet –cifrado en 90.000 vehículos- expulse a los peatones de las aceras. Los 'parkings' municipales son una opción, pero también hay otras, desde la oferta privada al transporte público. Lo importante es tomar conciencia del problema.

LA FIRMA

L'HOSPITALET, EL GRAN DESCONEGUT

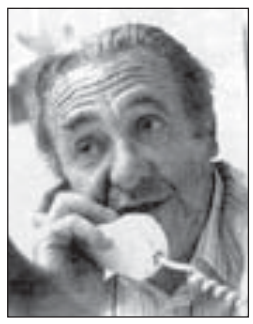

Josep Pernau
Degà del Col·legi de Periodistes de Catalunya

Fa uns anys vaig haver d'anar a Can boixeres a un acte de la Universitat Menéndez Pelayo en el que estava convocat. Davant les dificultats que preveia per arribar-hi, vaig decidir desplaçar-me en taxi. El mateix vaig fer un altre cop, per anar a La Farga, i si un dia em vaig atrevir a arribar fins al Centre Cultural Tecla Sala en cotxe va ser perquè disposava d'un plànol de la zona i de temps suficient per si em perdia. Ho confessaré amb vergonya: jo sóc un dels molts milers de barcelonins que s'han d'acusar d'ignorar-ho tot sobre L'Hospitalet, malgrat forma part del nostre mateix entramat urbà. Persones que coneixen molt bé tots els racons de Catalunya o que parlen amb pèls i senyals de Londres, Nova York o Moscou, no saben res d'una ciutat que tenim al mateix costat nostre, que amb 262.000 habitants és la segona de Catalunya i la catorzena d'Espanya, pel darrera del Vigo mariner i pel davant de l'Alacant turístic. Tenen –tenim- una visió errònia i fragmentada de L'Hospitalet, que imaginem com un immens Bellvitge, ignorant que hi ha un vell centre, amb racons acollidors i edificis magnífics. Això passa també amb Badalona, per la banda nord. ¿Qui sap que la ciutat té un esplèndid passeig de mar que ha conservat gran part de l'encant que podia tenir fa 70 o 80 anys?

Penso que ja comença a ser hora que els barcelonins descobrim la ciutat que tenim al mateix costat de casa nostra i que potser seria una bona idea la promoció d'una ruta que jo anomenaria "L'Hospitalet a l'abast dels barcelonins", que podria organitzar l'Entitat Metropolitana del Transport. Per un preu mòdic, un autocar –o potser més d'un- podria fer cada diumenge al matí el recorregut pels indrets més interessants de la ciutat: les masies que encara hi queden, les cases modernistes que s'han conservat i les velles fàbriques, com La Farga o la Tecla Sala, reconvertides ara en centres d'activitat social i cultural, que formen part de la història de la industrialització de Catalunya. Amb una bona promoció del servei, estic segur que no faltarien persones curioses de conèixer aquest L'Hospitalet tan desconegut per a la gran majoria de nosaltres. Conèixer millor la ciutat veïna seria una manera de pagar el deute que els barcelonins tenim amb L'Hospitalet, per haver acollit a desenes de milers de treballadors que de manera decisiva ha contribuït a fer de Barcelona una ciutat més rica i més pròspera. Està molt bé conèixer Catalunya, Espanya i el món, però no estaria malament dedicar alguna intenció a una població que tenim a la vora.

CIUTADANS

L'HOSPITALET publica a cada número l'opinió d'alguns dels nostres conciutadans a l'entorn dels temes més diversos. Els entrevistats, als quals agraïm la seva col·laboració, són triats a l'atzar.

Què en pensa, de la situació de la gent gran?

Prudencio Rodríguez
treballador municipal

Crec que la gent gran actualment es troba en una bona situació. Disposa d'un nombre just de casals i centres de dia a la ciutat, repartits per tots els barris i això els permet organitzar els seu temps d'oci. Penso que la jubilació no hauria d'arribar abans dels 65 anys, sinó fins i tot més tard. En aquesta edat hi ha gent encara molt activa.

Leonor Uceda
mestressa de casa

S'haurien de potenciar encara més les activitats per a la gent gran. Jubilar-se no vol dir apartar-se del món, sinó precisament el contrari, començar a gaudir de la vida. Crec que la societat acostuma a desentendre's força mels més grans. Caldria més consciència, perquè no oblidem que tots en principi hem d'arribar a ser grans algun dia.

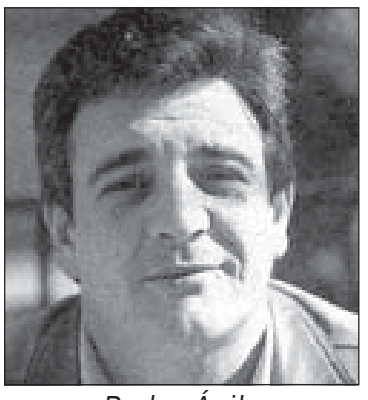

Pedro Ávila
mecànic

La situació de la gent gran és complicada i crec que a més té difícil solució. Les pensions està clar que són insuficients en molts casos i els plans privats de jubilació diuen que són molts cars. En qualsevol cas, crec que està bé que qui pugui es jubili abans dels 65 anys. Molts de la meva generació hem començat a treballar molt joves.

Carmen Roure
jubilada

Jo sóc jubilada, però encara tinc molta feina per fer amb els meus. Crec que està molt bé que disposem de casals i de residències i que hi hagin activitats per a gent gran, però em semblen insuficients. Els nostres fills no tenen l'obligació de fer-se càrrec de nosaltres. Els 65 anys em sembla una bona edat per iniciar una nova vida.

L'Hospitalet
Diari Informatiu de la Ciutat

Edita:
Ajuntament de L'Hospitalet
Tel. 402 95 90
Direcció:
Cristina Sánchez
Redacció:
Rosa Salguero, Pilar Gonzalo i Jordi Mélich i Lluís Izquierdo *(esports)*
Fotografia:
Imacna S.C.P.
Disseny i maquetació:
E. Ortiz
Infografia:
Grup Inèdit Disseny
Disseny capçalera:
Gabinet de Comunicació i Imatge
Departament comercial:
Tel. 402 95 09
Imprimeix:
C. G. Canigó S.L.
Tiratge:
100.000 exemplars
D.L. 36444-94